

szki był, to su te Ćzernje, kotreż te Sslo-
wo Boże we Wutrobi poduscha, so ne-
może hohrje rosz, a Płody pschinesz.
Pschetoz na to nebudże śwjeru spom-
nene, dokelž ta Wutroba na śwjetnych
Kubłach wiży, na kotrych ji wjazy lej-
żane je.

Pola tajkich czioch Romadów je to
Ssłowo bes Wuzitka a podarmo. To
pak neje jena śnadna, ale jara wulka
żadlawa Schkoda, kotreż człowska Wu-
troba dosz wopomnicz nemože.

Lehodla napomina ton Knes nas
wschittich śwjeru, a praji: Da la-
dajcze schak na to, kac wy posłuchacze.
Pschetoz schtuż ma, temu budże dāte schtuż
pak niczo nima, wot teho budże tejsch to
prejcz wsate, schtoż mjeni, so ma. Stemi
Ssłowami dawa won dosz krosemenju,
so wot śnadnych Wjezow nereczi, psche-
toż tudy żane Žorth nejsu, so by njedże
jedyn myślicz chyłt: O ja chzu jenu
Kwilu tajki pobycz, so staracz, a czinicz,
schtoż mi wujitne a ślużomne je, chzu
tolla derje Boże Ssłowo ślyschecz a
wiericz, dñż budu po Ćzaku wjazy
Kwilje mječz, a ſebi predn njeschtō na-
romadżene widžicz, schtoż, potrebam.
Ladaj pak, so so sam nesjebasch. Schtu-
wuje kac dolho, ty žiwu by? Kac dolho
ty to Ssłowo ślyschec možesch, aby
kac tebe Boh domapittacz a pschimacz
budże? Ssam možesch so ty derje ſje-
bacz, Krystufa ty nebudžesch ſjebacz, ko-
tryž tebe dosz śwjeru a wutrobnje na-
pomina, dñż praji: Schtuż ma Wuschi
epoſluchanju, ton posłuchaj! Won noch-

ze so by ty je na drugi Ćzak wostor-
cij, kajž my je swieczeho czinimm. Mietk,
praji won, dñż je ślyschisch, da wſini je
hohrje, hewak budże so teži ſje radžicž.
D. Lehodla nafožimy wſchitku Śswjer-
nosz, so bychmy bes tej schetwo-
tej malej Romadzi namakani byli.
Proſchimy teſſch nuternje, so bychmy do-
bre Wutroby mjeļi, Boże Ssłowo hoh-
rjewſali, ſhowali, a dobre Płody pschi-
nesli.

Tajka Romadka su či lubi ſweczi,
kotsiz nejsu runja tym Sswojatym teho
Bamža, kotsiz Rappu a zihane Pliechi
noscha, Mschu džerža, ſo poſtzia, woſe-
bne Drasty a teho runja maju, ale kotsiz
Boże Ssłowo ślyſcha, kotrež ton
Bamž se ſwojej Romadu, kajž njetk
psched Wočzomaj mamy, jako najhor-
ſhi Nepscheczeljo, ſurowie pscheszjehaju.
II. Kotsiz pak to Ssłowo ślyſcha, či

pschinesu stokrocž Płodow. Abi
kajž je Matthei džjeli, njekotsi pschinesu
stokrocž njekotsi ſchesz džesacž, njekotsi
czizeczi krocž Płodow. Pschetoz kajž te
ſwohnjomne Hamte nerune su, tak
teſſh su te Płody nerune. Jedyn Prje-
dar ſluži tei Žyrki wjazy, dñzli jedyn
Hantiversti, kotrni jeno ſwojemu he-
gen Domej prjotk ſteji, a ſtaj tolla wo-
baj Kſcheszijanaj, psches Krystufa wot
Riechow a Ssmercje wumozienaj, a
Herbaj teho wieczneho Žiwenja. Po-
dajmū ſo teſſh bes tu Romadku, kotaž
je ta najmenscha.

Lemu pak ſluscha kprjeniemu jena
pielna a czista Wutroba, kajž Krystuſ